

“Vergelijk het straatlied met een oude caravan. Ooit gebouwd maar daarna in vreemde handen gekomen, vertimmerd en opnieuw ingericht. Het amusementslied? Een snelle auto die langzaam in een oldtimer verandert. Een lied, zeker als het een oude hit is, wordt zorgvuldig gerestaureerd en heruitgebracht in de originele versie. Het lied heeft zich in de twintigste eeuw vastgeklonken aan de zanger terwijl het straatlied verdween. Hoe is dat in zijn werk gegaan?”

Zo begint een interessante bijdrage van Jacques Klöters – tevens auteur van een aantal omvangrijke bloemlezingen van nederlandstalige liedjes – zijn bijdrage aan het tijdschrift “Literatuur”, jaargang 21 (2004).

We leren er ondermeer uit dat een heleboel nederlandse straatliederen (wij zouden zeggen “marktzangersliederen”) die tijdens het interbellum werden gezongen nog steeds opera- en operettemelodiën gebruikten die populair waren in 1850-1890

[Het hele artikel is te lezen op de website van dbnl](#) (Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren)